

Van alles wat rond de Wierschuur

Koene Vegter

De Wierschuur op Terschelling is grenzend aan het wad, één van de favoriete locaties voor de jaarlijkse waddenexcursie van de Noordwijkse Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming. Zo ging een 30-tal routiniers in het weekend van 15 tot 17 september 2000 op zoek naar vogel, plant of paddestoel, of gewoon een beetje frisse lucht met cranberrygebak.

Het KNMI had een depressiedip in het vooruitzicht gesteld, maar de ervaren waddenweekender trekt zich daar uiteraard niets van aan, want op de eilanden is nu eenmaal alles anders. Zo werd de regen van de eerste dag al snel omgezet in zonneschijn, misschien als cadeautje voor een jarige Nel Nooyen, die beseft had dat deze omgeving toch wel de beste plek is om zo'n gebeurtenis te vieren.

Dat niet iedereen zich even grondig op de excursie had voorbereid bleek al snel bij het uitpakken op de vrijdagavond, toen bij deze en gene bestek, beleg of wasgerei bleek te ontbreken. Maar in een goede groep vormt dat uiteraard geen probleem en vult men elkaars zwakke kanten aan.

Zo kon één der doktoren zelfs aan een vergeten leesbril worden geholpen. Maar dit verhinderde de persoon in kwestie niet om 's nachts, tijdens een hevig onweder, zwakjes roepend om zijn ook achtergebleven echtgenote door de stikdonkere Wierschuur te dwalen.

Gelukkig is ook hem verder leed bespaard gebleven en kon de hele groep, niet altijd even fris maar wel monter, aan de gezamenlijke zaterdagtocht richting Boschplaat beginnen. Schrijver dezes, beginnend vogelaar en van andere natuurzaken vrijwel onkundig, wil daarom allereerst melding maken van enkele fraaie exemplaren op het gebied van plant en paddestoel om niet van eenzijdigheid verdacht te worden. Naast de meer bekende zeeaster en lamsoor stonden wij ook gebogen over schijnspurrie, kustmelde en zonnedauw, zoals altijd feilloos gedetermineerd door voorzitter Jelle van Dijk, hoewel ik hem op de terugweg peinzend aantrof over een groenig takje met wittige bloempjes dat hij maar niet thuis kon brengen. Ongetwijfeld zult u de oplossing hiervan binnenkort kunnen lezen in een publicatie van meer wetenschappelijk gehalte dan dit geschriftje.

Ons pad werd ook omringd door de nodige zwammen en boleten, die de kenners noopten tot nader louponderzoek, waarbij men zich niet ontzag ook door te dringen tot de op een koeienvla woonachtige geringde vlekplaat. U begrijpt misschien dat dit voor mij te hoog gegrepen is, zodat ik mij in de verslaglegging verder zal beperken tot het vogelgebeuren.

Hoewel volgens de kenners geen sprake was van een uniek jaar, zijn veel fraaie waarnemingen gedaan met in de topdrie een reuzenster, Jan van Genten boven het wad en een visarend, als altijd als eerste door roofvogelkenner Jaap Deelder waargenomen, op korte afstand gevolgd door een overvliegende kleine zilverreiger en een troepje baardmannetjes ergens in het riet tussen Midland en West-Terschelling. In totaal kwam de groep op

110 waarnemingen, ruim boven de schatting vooraf en ook ruim boven de 92 van de vorige Terschellingexcursie in 1996.

Voorzitter van Dijk was in zijn eentje de eerste dag al goed voor 75 waarnemingen - zelf deed ik 2 dagen over deze score - maar moest de tweede dag hier duchtig op inleveren, toen hij voorzien van een haast vooroorlogse Terschellingkaart richting Boschplaat bekant van het pad raakte, niet meer van biotoop wist te veranderen en nog slechts tot een schamele 15 nieuwe waarnemingen kwam. Gelukkig had hij op de zaterdagavond tijdens de traditionele waddenquiz al voldoende zijn gezag en fenomenale kennis bevestigd, door vrijwel moeiteloos de vele en vaak venijnige natuurvragen van plantdeskundige Wim Kuijper en koningskoppel Sluijs goed te beantwoorden, zodat hij evenals vorig jaar zijn groep naar de zowel begeerde als gevreesde eerste plaats leidde. Een enkeling vroeg zich af of dit ook niet het begin van

het einde van dit ritueel zou kunnen betekenen en aan het einde van het weekend waren ook nog geen nieuwe quizmasters bekend, maar later meer hierover.

Eerst is nog veel gewandeld, gefietst en genoten tijdens de rondgang over het eiland, waarbij ook de discussie niet uit de weg werd gegaan.

Zo werd in kwelderlandschap een kleine roofvogel op een paal waargenomen en achtereenvolgens gediagnosticeerd als smelleken, torenvalk en jonge boomvalk. Deelder hield het op een torenvalk, uitgaande van het ook uit de filosofie bekende principe dat je uit moet blijven gaan van het gewone totdat iets er echt mee in tegenspraak is. Anderen spraken van een typisch smellekenlandschap en zagen hun zienswijze ook bevestigd in de snelle vlucht toen het beestje na een minuut of tien besloot te verdwijnen.

Harstocht lag waarschijnlijk ook ten grondslag aan de actie van leden Robert Sluijs en Ton Swanen, als altijd enigszins bloot voortstappend, om door het betreden van een eendenkooi voor enkele waarnemingen te zorgen.

Dit lukte wonderwel: slobenden, wintertalingen en pijlstaarten vlogen op voor onze ogen, maar ook een vertoornde kooiker verrees uit het groen en verzocht de indringers op niet mis te verstane wijze om onmiddellijk op te sodemieten.

Vermoeider en vermoeider keerde het gezelschap uiteindelijk schuurwaarts. Na al enkele vrouwtjes bruin te hebben waargenomen kregen we in de vroege avonduren uiteindelijk ook fraai zicht op een jagend mannetje blauwe kiekendief van nabij wiekend en zwenkend, dalend en weer opstijgend met zijn prooi. Nachtelijk gehos bij Hessel en oefeningen in het herkennen van sterrenbeelden als Grote Beer en Cassiopeia slaan wij nu maar over om in een grijzige zondag te belanden, waarin door de meest fervente excursiegangers het hele eiland werd rondgefietst, wat beloond werd door fraaie vergezichten over een spiegelgladde waddenzee met vluchten mannetjes eiders, ploegjes kanoeten en steenlopers, wulpen en rosse grutto's,

bergeenden en scholeksters, groenpoot-ruiters en tureluurs en nog veel en veel meer; soms herkenbaar nabij, soms alleen in fraaie zwart-wit tekening tegen een eindeloze horizon. Wanneer vanuit het riet de baardmannetjes en vanuit het gras de watersnippen in en uit vliegen, wordt het duidelijk dat de waarnemingsbeker vol begint te raken en dat het tijd wordt huiswaarts te keren. Op de boot houden enkele cracks die van geen ophouden weten zich onledig met de fijnere verschillen tussen juveniele zilvermeeuw en kleine mantelmeeuw.

In de verte achtervolgt een kleine jager moeiteloos een aantal kokmeeuwen. Het is duidelijk dat aan zoveel moois geen einde mag komen. Ook niet nu organisator Rien Sluijs eigenlijk al voor de tweede keer, nu na 15 excursies, de regeling hiervan uit handen geeft, maar nog onbekend aan wie dan wel.

Blauwe Kiekendief *Circus cyaneus*

Zeer modern zo'n open einde, maar elk einde herbergt in zich de kiem van iets nieuws. Mij lijkt dan ook het mooiste cadeau aan Rien dat wij er als clubleden hoe dan ook in slagen volgend jaar weer een natuurweekend te organiseren, zij het op de wadden, zij het elders.

Vogelen op het World Wide Web

Jelle van Dijk

Het laatste jaar is niet alleen het aantal mobiele bellers enorm gegroeid, maar ook het aantal aansluitingen op het World Wide Web. Op het internet is ongelooflijk veel informatie te vinden. In dit artikeltje wil ik proberen beginnende surfers

op het net een beetje op weg te helpen naar interessante sites op vogelgebied.

Ruim een jaar geleden nam Kees Erkelens het initiatief om met een eigen homepage voor onze vereniging te beginnen. Het adres staat op de binnenkant van het kaft van elke Strandloper: <http://chemae2.leidenuniv.nl/~strandl>. Op deze site is onder andere informatie te vinden over onze